

13

13-1-31

ACION
AOINON

1894

The Republic of Latvia, 1918

Latvian text, likely a title or header, possibly including the word "Latvija" (Latvia).

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

1871

ΣΥΜΦΩΝΙΚΑΙ — ΛΑΪΚΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Γ. Ν. ΝΑΖΟΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Τρίτη 13 Ιανουαρίου 1931 ὥραν 6.30 π. μ. ἀκριβῶς

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΤΗΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ

ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

1893 - 1931

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΔΗΜ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΟΛΙΣΤ

JOHNNY AUBERT

Πιάνο

ΦΡ. ΒΟΛΩΝΙΝΗΣ

Βιολίον

*Μετά τὴν ἑξαξεν τῆς Συναυλλίας ἡ εἴσοδος ἐπιτρέπεται
μόνον κατὰ τὰ διαλείμματα.*

ΤΥΠΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ — Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ — 5820

Τὴν Κυριακὴν 11 Ἰανουαρίου, ὥραν 11 π. μ. ἡ ΓΕΝΙΚΗ ΔΟΚΙΜΗ

Τιμὴ ἀναλυτικῆς προγράμματος Δρ. 5.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. *Πρελούδιον και Φούγκα* εις σι έλασ. . . BACH-ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Δι' έκκλ. όργανον κατ' ένορχήστρω-
σιν Δ. Μητροπούλου
(πρώτη εκτέλεσις)

2. *Ισπανική Συμφωνία* . . . . . ED. LALO

- I. Allegro non troppo
  - II. Scherzando
  - III. Andante
  - IV. Rondo. Allegro
- Ό κ. Φρ. Βολωνίης καί ή όρχήστρα

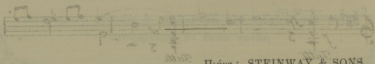
ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. *Συμφωνία* άριθ. 7 . . . . . L. VAN BEETHOVEN Έργον 92

- I. Poco sostenuto
  - II. Allegretto
  - III. Presto
  - IV. Allegro con brio
- Υπό της όρχήστρας

4. *Κοντσέρτο* άρ. 1 εις Μι έφ. . . . . FR. LISZT

Ό κ. Johnny Aubert καί ή όρχήστρα

Πιάνο : STEINWAY & SONS

Άντιπρόσωπος : Ε. Τσαμουρτζής

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

L. van BEETHOVEN

Συμφωνία εις λα (Αρ. 7) Έργον 92.

Ἡ συμφωνία εις λα εἶνε ἡ ἑβδόμη, τοῦ Μπετόβεν. Ἐπεραιώθη τὴν 13 Μαΐου 1812, καθὼς ἐμφαίνεται ἀπὸ μίαν αὐτογράφων σημεῖωσιν τοῦ συνθέτου, ἡ ὁποία εὑρίσκεται ἐπὶ τοῦ χειρογράφου τῆς συνθέσεως ταύτης, σωζομένης παρὰ τῇ οικογενείᾳ Μένδελσων. Ἐξετελέσθη διὰ πρώτην φοράν τὴν 8 Δεκεμβρίου 1813, εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης μαζὺ μὲ ἓν ἐπίκαιρον ἔργον: «ἡ Μάχη τῆς Βικτωρίας» τὸ ὁποῖον καὶ ἀπερρόφησεν δολύκληρον τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ. Ἡ συναλία εἶχε δοθεὶ πρὸς ὄφελος τῶν Αὐστριακῶν καὶ Βαυαρῶν στρατιωτῶν τῶν τραυματισθέντων κατὰ τὴν μάχην τοῦ Χανάν. Ὁ Μπετόβεν τὴν διηύθυνεν αὐτοπροσώπως. Εἶχεν ἐπὶ τὰς διαταγὰς του τὸ ἄνθος τῶν βιεννέζων μουσικῶν οἱ ὁποῖοι ἔσπευσαν νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν ἀρχήσιν, ὡς ἐκ τοῦ πατριωτικοῦ σκοποῦ τῆς συναλίας. Ὁ Χούμμελ ἔπαιξε τὸ μέγα τύμπανον καὶ ὁ Μέτερμπεέρ τὰ κύμβαλα.

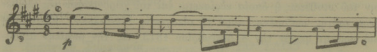
Ἡ ἑβδόμη συμφωνία ἐγγράφη ταυτοχρόνως μὲ τὴν ὀγδόην ὃ δὲ Μπετόβεν τὴν θεώρει ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ καλλίτερά του ἔργα Ὁ Βάγνερ ὃ ὁποῖος ἔκαμεν ἐνθουσιώδη ἐρμηνείαν τῆς Συμφωνίας αὐτῆς τὴν ἀπεκάλεσεν «ἀποθέωσιν τοῦ χοροῦ». Αἱ λέξεις αὗται λαμβανόμεναι κατὰ γράμμα δὲν λέγουν τίποτε, ἀλλ' ὡς σύμβολον ποιητοῦ εἶνε θαιμασίας ἀκριβείας καὶ βάθους. Πραγματι ἡ ἑβδόμη συμφωνία μᾶς παρουσιάζει, ρυθμοὺς πολὺ ἀπλοὺς καὶ πολὺ κτυπητοῦς, οἱ ὁποῖοι φέρουν μαζὺ τους μίαν ἀπειρίαν θεμάτων ποῦ ἔχουν μεταξύ τῶν μεγάλην ρυθμικὴν ἐνότητα.

Εἰσαγωγή—(poco sostenuto : Allegro).

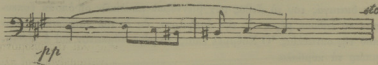
Τὸ πρῶτον μέρος ἀρχίζει μὲ μιὰ βραδείαν εἰσαγωγὴν (♩):

Ἡ ὀρχήστρα ὁλόκληρος ἐκτελεῖ βραχεῖαν συγχορδίαν, ἀφίνοσα κατόπι, διὰ τῶν παύσεων ποῦ ἀκολουθοῦν, τὸν ὀξύβαλον μόνον, ἡ ἀναπτύσσει τὴ μελωδίαν μὲ ἀργούς φθόγγους. Εἰς τὸ τέλος τῆς εἰσαγωγῆς ὁ φθόγγος *mi*, δεσπόζουσα τοῦ *la*, γίνεται ἀφορμὴ διαλόγου μεταξὺ τῶν βιολίων καὶ τῶν πλαγιαίων. Ἡ δεσπόζουσα αὕτη χρησιμεύει εἰς τὴν σύνδεσιν τῆς εἰσαγωγῆς μὲ τὸ Allegro καὶ γίνεται ὁ πρῶτος φθόγγος τοῦ κενρίου θέματος:

Τὸ τέλος ἀποτελεῖται ἀπὸ μίαν φράσιν ἀντιστικτικῆς μορφῆς, τὴν ὁποῖαν ἐπαναλαμβάνουν τὰ βαθύχορδα καὶ αἱ βιόλαι.

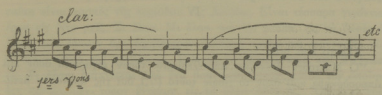
II

Allegretto.—Ὁ ρυθμὸς, ρυθμὸς ἀπλοῦς ὅπως ὁ τοῦ πρώτου μέρους, ἀλλὰ διαφόρου μορφῆς, εἶνε πάντοτε ἡ ἀφορμὴ τῆς ἰδιαιτέρας ἐντυπώσεως, τὴν ὁποῖαν προκαλεῖ τὸ Allegretto (♩/♩). Ὁ ρυθμὸς αὐτὸς σύγκεται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ ἓν τέταρτον καὶ δύο ὄγδοα (δάκτυλος) ἀκολουθούμενα ἀπὸ δύο τέταρτα (σπονδεῖος) καὶ ἀκουόμενα ἀδιαιλείτως, πότε μὲν εἰς τρία μέρη τῆς ἁρμονίας, πότε εἰς ἓν, καὶ πότε εἰς ὅλα μαζῆ.

*Εμφανίζεται ένιστε στής βαθειές χορδές τών βιολιών, βιολοντσέ-
λων και βαθυχόρδων, άλλοτε δέ εις τὰ δεύτερα βιολιά όπότε τὰ βιο-
λοντσέλλα έκτελοῦν έν είδος θρηνηφιδίας: ή ρυθμική φράσις όλοέν ύφρου-
μένη από όγδόης εις όγδόην φθάνει εις τὰ πρώτα βιολία, τὰ όποια
δι' ένός crescendo τήν μεταδίδουν εις τὰ πνευστά όργανα. Ή μελω-
δική θρηνηφidia λαμβάνει χαρακτηρα σπασμοδικού στεναγμού εινε ή
έκφρασις άμετρήτου πόνου, πάθους σπαρακτικού...

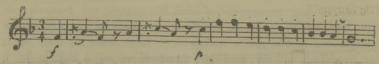
... "Αλλ' έξαφνα άκτις έλπιδος γεννάται... και καθώς ή όπο-
μονή χαμογελά στον πόνον, έτσι και μία μελωδία λεπτή, άπλή και
γλυκειά διαδέχεται τούς σπαρακτικούς αυτούς φθόγγους. Μόνον τὰ βα-
θειά όργανα έξακολουθοῦν τόν άδυσώπητον ρυθμόν τους:

Μετά τήν διαδοχικήν αυτήν πάλην τής άγωνίας και τής όπομονης,
επανερχόμεθα εις τó πρώτον θέμα τó όποϊον επαναλαμβάνουν οι πλα-
γίανλοι και οι όξυάλωι με θνήσκουσαν φωνήν και τó όποϊον τελειώ-
νουν τὰ βιολιά με pizzicati, που μόλις διακρίνονται, ένφ τὰ πνευστά
όργανα βγάζουν ένα τελευταίον και βαθίν στεναγμόν.

III

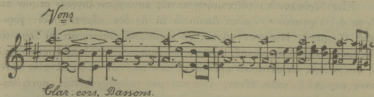
Presto.—Τó θέμα τούτο εινε εις fa μείζον, διá μετατροπίας έναλ-
λασομένον εις la μείζον.

Τó trio του (presto meno assai), κατά τó όποϊον τὰ βιολιά με-
νουν σχεδόν συνεχώς εις τήν δεσπόζουσαν ένφ οι όξυάλωι και οι έδ-

θόανλοι έκτελοῦν μίαν χαριτωμένην ἀγροτικὴν μελωδίαν, ἔχει καθαρῶς χαρακτῆρα εἰδυλλίου.

IV

Allegro con brio.

Ὁ Μπετόβεν ἐπέτυγεν ἀποτελέσματα τόσον εὐχάριστα ὅσον καὶ ἀπροσδόκητα καθ' ὅλον τὸ finale τοῦτο (1/4) διὰ τῆς ἀποτόμου μεταβάσεως ἀπὸ τοῦ τόνου τοῦ ντο ἐλάσσονος εἰς τὸν τόνον τοῦ ρε μείζονος. Μία ἀπὸ τὰς εὐτιχεστέρας ἀρμονικὰς ἐλευθερίας του εἶνε καὶ ὁ μέγας ἐπὶ τῆς δεσποζούσης ἰσοκρατίας. Ἡ coda ἢ ἀκολουθοῦσα τὸν ἀπειλητικὸν αὐτὸν ἰσοκρατικὸν ἔχει χαρακτῆρα ἐξαφαιετικῆς λαμπρότητος. Ἴδου τὸ θέμα τοῦ finale.

Αἱ ρυθμικαὶ πλοκαὶ τοῦ finale εἶναι πραγματικῶς καταπληκτικαὶ ὁ Μπετόβεν μᾶς παρουσιάζει σ' αὐτὸ δύο μορφὰς τοῦ διμεροῦς μέτρου: στὴν πρώτην φέρει εἰς ἀντίθεσιν τὴν ἄρσιν μετὰ τὴν θέσιν, στὴν δευτέραν καὶ οἱ δύο χρόνοι τονίζονται ἕξ ἴσων. Χάρης εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς ἀντιθέσεις καὶ τὴν ποικιλίαν, ἠμπόρεσε νὰ πῇ ὁ Βάγκερ ὅτι ἡ ὀργισμένη ρυθμικὴ τῆς Συμφωνίας εἰς **λα** εἶνε «ἀποθέσις τοῦ χοροῦ».

(αἰγιόχο) ἄσπυρο.

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

	Γεν. Δοκιμῆς	Συμφωνικῆς
Θεωρεῖον Α΄	Δρχ. 60.—	—.—
Πλατεῖα	> 50.—	100.—
Ἄμφιθέατρον Α΄	> 50.—	100.—
Ἄμφιθέατρον Β΄	> —.—	80.—
Ἐξώστης	> 40.—	60.—
Θεωρεῖον Β΄	> 35.—	50.—
Ἐπιπέδιον	> 25.—	30.—

Τὰ εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν
καὶ εἰς τὸ Θέατρον «Ὀλύμπια».

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY
OF THE
UNIVERSITY OF CHICAGO
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

